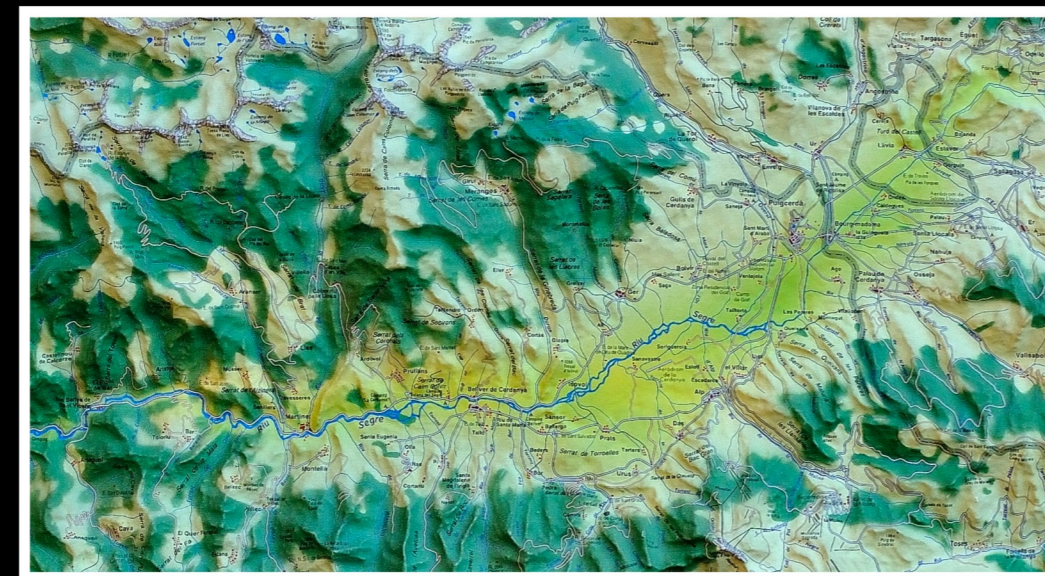

COPÓ DE LA CERDANYA

Llemotges, cap a 1195 - 1200

Coure embotit, repussat, cisellat i daurat, amb aplicació d'esmalt "champlevé".

El romànic de la Cerdanya I

El romànic de la Cerdanya I

FOTOS: Salvador Dalmau i Gil

Càmera fotogràfica i objectius:

NIKON D 300s

NIKON AF-S DX 10-24/3,5-4,5 G ED

NIKON AF-S 24-120/4 G ED VR

El romànic de la Cerdanya I

El romànic de la Cerdanya I

Corria l'any 1956 quan per primera vegada vaig trepitjar la Cerdanya, després de dotze llargues hores de viatge des de Sitges, lloc on vaig néixer i residíem, fins a Puigcerdà per fer nit en una casa de la Costa, que per cert encara existeix, i al dia següent dirigir-nos via La Tor de Querol a Auzat, un petit poble del Ariege on havia fugit la meva tia, per motius polítics, en finalitzar la Guerra Civil Espanyola.

Tenia set anys i encara que vagues, conservo algun record d'aquell viatge, el que no és tan vague és que en els successius viatges anuals quedi enamorat del lloc i, després de les innombrables voltes que dona una vida, en 1987 fixi a Llivia meva segona residència que en l'actualitat, després de la meva jubilació, s'ha convertit en el meu lloc de residència.

Crec que els antecedents són necessaris per, d'alguna manera, matisar la vehemència de qui, enamorat de la terra, els presenta aquest treball sobre el Romànic de la Cerdanya dividit en dos volums i que, basat en els textos que apareixen en la pàgina web del Consell Comarcal de la Cerdanya, posa imatges a les esglésies romàniques existents, encara que d'algunes solament queden les ruïnes, i les obres d'art que es conserven en els diferents museus.

L'objectiu d'aquest treball, que ha ocupat dos anys de la meua vida, no és altre que donar a conèixer, a través de la imatge, el patrimoni romànic de la Cerdanya i divulgar-lo, de forma gratuïta, perquè tingui més coneixement.

No vull acabar sense expressar el meu agraïment als propietaris de la Esglésies privades de Sant Manet Danes i Santa Magdalena de Mendrat per les facilitats que m'han donat per fotografiar les seves propietats i fer extensiu aquest agraïment als ajuntaments francesos de Iravals, Dporres, Angostrina, Estevar, Eina i Palau de Cerdanya per les facilitats que m'han donat per poder fotografiar els interiors de les seves esglésies. Per finalitzar vull fer una especial menció de la col·laboració rebuda del MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA i que han permès que aquest treball pugui mostrar, entre altres obres, les pintures calcinades en la Guerra Civil de l'absis de Santa Maria de Mosoll.

Si l'objectiu d'aquest enamorat de la Cerdanya i amant de la fotografia era la divulgació del patrimoni romànic d'aquesta terra era necessari trobar un mitjà de divulgació massiu i, després d'algun intent frustrat, Prevenió Integral, portal de Prevenió de Riscos laborals de la Escola Tècnica Superior d'Enginers Industrial de Barcelona, UPC em donà l'oportunitat de posar a disposició de qui pugui interessar aquests dos volums i que, podent imprimir-los, complir l'objectiu que em fixi en iniciar el treball.

Si la visualització del patrimoni romànic existent fa que algú de vostès. Es decideixi a visitar i conèixer millor aquesta bonica comarca, el treball haurà valgut la pena.

*Salvador Dalmau
Llivia febrer 2015*

El romànic de la Cerdanya

EL ROMÀNIC DE LA CERDANYA I

La Via Romànica, ruta transfronterera del romànic pirinenc, transcorre transversalment des de Perpinyà, a la comarca del Rosselló a la Catalunya Nord, fins a Bassella, al límit meridional de l'Alt Urgell. És a dir, des de la Mediterrània fins al començament de les terres planes de Ponent. El recorregut segueix primer la vall del riu Tet per enllaçar després amb la del Segre, formant un corredor natural. La ruta travessa les comarques del Rosselló, el Conflent, la Cerdanya i l'Alt Urgell.

El romànic de la Cerdanya està mancat de grans obres i presenta un conjunt força unitari d'edificis de dimensions reduïdes on sobresurten alguns exemples com l'antiga canònica de Santa Maria de Talló o l'església parroquial de Sant Pere d'Alp.

La renovació arquitectònica del s. XI implanta a la Cerdanya les formes llombardes de caràcter molt simple, tan pel que fa a la concepció formal i decorativa com a la tecnològica i tipològica; la qual provocà nombroses construccions mancades de decoració. No obstant això, certs elements decoratius purament llombards, com les

arquacions cegues, són força corrents a la comarca. Aquesta tendència perdurarà fins a la fi del segle XII, que es caracteritza per una continuïtat i per la reforma d'alguns edificis. Es substituiran les anteriors cobertes amb bigues de fusta per voltes de canó fetes d'obra i es reforçaran els paraments amb arcs formers.

<http://www.cerdanya.org>

- Per la vall de Bastanist
- Per la vall de la Llosa i solana de la Batllia
- Per la Batllia
- Per la plana de la baga
- Per la baronia d'Urtx

PER LA VALL DE BASTANIST

*Sant Martí dels Castells
Sant Martí de Villec
Nostra Senyora de Bastanist
Sant Genís de Montellà
Santa Magdalena de Mendrat
Santa Eugènia de Nerellà*

SANT MARTÍ DELS CASTELLS

Apareix a la documentació l'any 965, en el testament del comte Sunifred II de Cerdanya. Donà nom al castell situat al costat (castrum Sancti Martini), que formà part del dispositiu de defensa que els comtes de Cerdanya tenien enfront del comtat d'Urgell. El segle XIV apareix com a parròquia.

La tipologia constructiva assenyala clarament el segle XIII. L'edificació està condicionada per la configuració topogràfica del turó. L'ala sud, la més ben conservada del castell està formada per dos cossos units entre si: una torre quadrada i una sala rectangular. Amb volta de canó lleugerament apuntada, l'església ocupa la meitat de llevant de l'edificació esmentada i està concebuda com una sala del castell destinada a ús religiós. La porta d'accés al recinte està situada a migdia, a 2,30 m de la superfície; posteriorment es va obrir una porta a la cara sud per accedir a l'església.

